

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ І АДМІНІСТРУВАННЯ

VIII науково-практична конференція з міжнародною участю

**«Професійний менеджмент
у сучасних умовах розвитку ринку»**
(Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ № 273 від 09.08.2018 р.)

Матеріали доповідей

1 листопада 2019 року

VIII scientific-practical conference with international participation

**«Professional management in modern
conditions of development of market»**
(Registration certificate of the Ukrainian Institute of scientific-
technical and economic information № 273 from 09.08.2018)

Reports

1 November 2019

м. Харків
2019

УДК 353 (075.8):338.24
П84

Редакційна колегія: д.е.н., проф. Козирева О.В., д.е.н., проф. Сумець О.М.,
к.е.н., доц. Глебова Н.В.

П84 «Професійний менеджмент у сучасних умовах розвитку ринку» : Матеріали доповідей VIII науково-практичної конференції з міжнародною участю (1 листопада 2019 р.). – Х. : Монограф. – 2019. – с. 331.

Збірник містить тези доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю «Професійний менеджмент у сучасних умовах розвитку ринку». Матеріали містять результати теоретичних і практичних досліджень за провідними напрямками розвитку сучасного менеджменту.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Організаційний комітет не несе відповідальності за достовірність фактів, власних імен та іншої інформації, використаної в публікаціях.

УДК 353 (075.8):338.24

Ольшанський О.В. Погодження механізму процесного управління зі стратегічними пріоритетами підприємств торгівлі	96
Страпчук С. І., Костенко С. О. Шляхи поліпшення державного управління інвестиційними процесами на регіональному рівні	99
Строганова І.А., Рудак В. Д. Теоретические аспекты дефиниции «инвестиционный банкинг»	100
Сухомлина М. В., Козирєва О. В. Державно-приватне партнерство як інструмент інвестиційної підтримки реалізації державних програм соціально-економічного розвитку в Україні	103
Строганова І. А., Трубченко В. А. Трансформація банківського сектора республіки Беларусь в контексте цифрового банкінга	107

СЕКЦІЯ 4. СТРАТЕГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Антоненко Е. В., Гарафонова О. І. Технологічні тренди майбутнього у бізнес-середовищі	110
Басєва О. І., Бондаренко А. О. Стратегічний менеджмент як ефективний інструмент управління підприємством	113
Бутенко Н. Ю. Роль менеджменту знань в стратегічному розвитку організацій	114
Водолажченко Д. С., Курденко О.В. Чи потрібно продовжувати мораторій на продаж землі сільськогосподарського призначення в Україні?	117
Воронець Д. О. Календарне планування проекту диверсифікації діяльності підприємства	118
Дмитрієва О. О., Василенко В. П., Телюра Н. О. Автоматизація підтримки прийняття рішень з вибору пріоритетних технологій екологічно безпечного водовідведення населених пунктів	121
Зоїдзе Д. Р., Губарєв О. О., Маланчій В. В. Особливості антикризових стратегій підприємства в сучасних умовах господарювання	123
Зоїдзе Д. Р., Озаровська А. В., Божко Н. О. Особливості управління конкурентоспроможністю підприємства в сучасних умовах господарювання	125
Каламан О. Б. Основні аспекти підходів до стратегічного розвитку підприємства	127
Медведева А. І., Козирєва О. В. Аналіз теоретичних поглядів щодо визначення поняття конкурентоспроможності	130
Назарова Т. Ю., Гінзбург Ю. Управління ризиками зовнішньоекономічної діяльності підприємств	133
Огиенко С. А. Особенности управления операциями производственных процессов промышленных предприятий	134
Радионова Л. А., Радионова О. Н. Бустеризм как стратегический менеджмент города для привлечения инвестиций и туристов	135
Світлична К. С., Попов І. С. Теоретичні аспекти антикризового менеджменту організації	138
Сиченко В. В., Вільхова Т. В., Рибкіна С. О. Роль держави як стратегія управління сучасною освітою	140
Смірнова П. В., Бугріменко Р. М. Стратегічні зміни в контексті стратегічного управління підприємством	142
Солодовников С. Ю. Влияние корпоративных экономических интересов на формирование стратегического менеджмента предприятия на постсоветском	

Основні аспекти підходів до стратегічного розвитку підприємства
Каламан О. Б., к.е.н., доцент кафедри менеджменту і логістики, докторант
Одеської національної академії харчових технологій
kalaman.olga@gmail.com

Розробка стратегії розвитку підприємства завжди тісно пов'язана з тактикою, яка націлена на реалізацію виробленої стратегії. Незважаючи на істотні відмінності, стратегія і тактика мають загальні риси, які можуть бути застосовані при управлінні стратегічним розвитком, а саме: заздалегідь визначається мета стратегічного розвитку та способи її досягнення; чіткість у формулюванні управлінських рішень щодо виробничих та інноваційних проектів; простежується ієрархічність управління процесами підприємства; спостерігається розподіл повноважень і відповідальності за управлінськими дій; наявність злагодженої системи управління стратегічним розвитком зі зворотним зв'язком; скоординованість дій всіх підрозділів, що беруть участь в реалізації управлінських рішень; націленість на певний ефект інноваційно-виробничої діяльності; існують контроль і координація реалізації стратегічних і тактичних рішень. Стратегія і тактика розвитку підприємства відрізняються за формами і методам ведення, але вони засновані на однакових принципах і утворюють єдиний механізм, який сприяє розвитку підприємства.

Необхідно визначити і розглянути підходи до розробки та реалізації стратегії розвитку підприємств. Автор дотримується позиції, що поєднання декількох підходів до дослідження проблеми стратегічного розвитку дозволяє найкращим чином визначити його особливості, врахувати окремі аспекти розвитку і визначити пріоритети розробки стратегії.

Виділяють системний, комплексний, ієрархічний, функціональний, процесний підходи, а також принципово новий підхід до інноваційного розвитку підприємств – пікопідхід. Необхідно розглянути їх детально.

Сутність системного підходу до стратегічного розвитку підприємства полягає в системному дослідженні процесу стратегічного розвитку і поданні його як взаємопов'язаної сукупності елементів, що забезпечують цілеспрямовану довготривалу зміну властивостей, якостей і функцій підприємства з урахуванням зовнішніх і внутрішніх впливів. Сутність системного підходу проявляється в сукупності його аспектів: елементного, структурного, інтеграційного, комунікаційного, функціонального, поведінкового, динамічного.

Зміст системного підходу до стратегічного розвитку підприємства полягає в побудові стратегії на основі структуризації і виділення головних цілей і завдань стратегічного розвитку; визначенні способу системного опису стратегічного розвитку, розробці та описі процесу стратегічного розвитку; визначенні вхідних і вихідних інформаційних потоків; аналізі результатів стратегічного розвитку підприємств з урахуванням реалізації розробленої стратегії.

Застосування системного підходу до стратегічного розвитку підприємств доцільно і обґрунтовано, оскільки впорядковує безліч взаємопов'язаних елементів, що мають системні характеристики; об'єднує різні сфери діяльності і знань і адаптується до завдань стратегічного розвитку підприємства; дозволяє знизити ризики прийняття управлінських рішень шляхом компенсації відсутності інформації; системне уявлення стратегічного розвитку підприємства сприяє підвищенню ефективності управління в цілому.

Застосування системного підходу реалізується шляхом подання відповідного стратегічного розвитку за принципом «чорного ящика», що має вхід, процеси в системі, вихід, зворотний зв'язок. На вході системи знаходяться ресурси, на виході – мета функціонування, а процеси представляють собою раціональне поєднання управлінських функцій, рішень, методів, способів, прийомів, спрямованих на досягнення поставленої мети найбільш ефективними шляхами з використанням ресурсів певної кількості і якості. Важливо також врахувати зв'язок із зовнішнім середовищем і зворотний зв'язок. Даний напрям є найбільш загальним підходом до побудови будь-якої системи.

Важливо виконувати вимоги комплексного підходу при встановленні цілей і завдань стратегічного розвитку. Він передбачає цілісне сприйняття процесу розвитку підприємства, починаючи з інноваційної ідеї і закінчуючи зняттям нової продукції з виробництва. Повинні бути враховані різні аспекти розвитку – ресурсні, організаційні, економічні, інформаційні. Даний підхід реалізується за допомогою всебічного дослідження джерел і напрямів стратегічного розвитку.

Відповідно до ієрархічного підходу система стратегічного розвитку підприємства побудована як чотириохривнева:

- перший рівень – система в цілому;
- другий – підсистеми;
- третій – компоненти системи;
- четвертий – елементи системи.

Будь-яку підсистему можна розглянути, як систему більш низького рівня з усіма властивостями і характеристиками системи. Виділені підсистеми є системами і мають всі їхні властивості, із функціями і особливостями систем.

Застосування функціонального підходу обумовлено сукупністю функцій, що реалізують стратегічний розвиток підприємства. Слід визначити склад функцій системи як зовнішнього прояву її властивостей. Всі функції взаємопов'язані і об'єднані функцією координації. Цей підхід в найбільшій мірі відображає міжфункціональний характер інноваційно-виробничої діяльності.

Процесний підхід реалізується через опис процесу стратегічного розвитку і визначає безперервну послідовність етапів стратегічного розвитку, прямих і зворотних зв'язків між ними. Фахівці різних підрозділів беруть участь в процесі стратегічного розвитку. Скоординованість їх роботи дозволяє підвищити ефективність виробничої діяльності і стійкість підприємства в цілому.

Пропонуємо використання оригінального підходу до стратегічного інноваційного розвитку, а саме пікопідхода. Він є принципово новим напрямом у вивченні економічних процесів і явищ. Адаптація пікопідхода до економічних досліджень можлива за допомогою екстраполяції теорії пікотехнологій зі сфери природничих наук на предметну область економічних дисциплін.

Можливість застосування принципів роботи елементів на пікорівні до управління інноваційними процесами обумовлена схожістю протікання інноваційних процесів і участі в них елементів інноваційної системи з особливостями поведінки та умовами взаємодії пікочастинок в фізико-хімічних процесах. Зіставлення пікопроцесів і відповідних ним особливостей з умовами проведення процесів інноваційної діяльності дозволяє зробити висновок про можливість застосування пікопідхода до розгляду інноваційних процесів і систем, оскільки відображені основні риси інноваційної діяльності та поведінки об'єктів і суб'єктів інноваційної системи.

Пікопідхід до інноваційної діяльності має універсальністю, що дозволить описувати з його допомогою інноваційні процеси в системах різного рівня, в тому числі рівня окремих працівників; груп працівників, підрозділів; підприємства, виробничої системи; рівня виробничих комплексів та інноваційних структур; галузей і комплексних галузей, а також регіонального, національного і міжнародного рівнів.

Ознаки елементів в інноваційних системах можуть поширювати на різні об'єкти і їх групи та повинні відповідати таким обов'язковим вимогам:

1) мати оптимальний розмір, що дозволяє виявити важливі для інноваційного процесу властивості,

2) володіти набором унікальних властивостей, незмінних за певних умов і динамічних при зміні інноваційного середовища, які можна «прикріплювати» і транспортувати іншим елементам для прискорення інноваційного циклу;

3) бути здатні до самоврядування, яке може проявлятися в самовідтворенні інноваційних властивостей в інших елементах, самозбиранні в різні структури для вдосконалення протікання інноваційної діяльності, каталізу інноваційних процесів (при необхідності), самовдосконаленні з позиції поліпшення властивостей і розширення набору виконуваних функцій при створенні інноваційних асоціацій і кластерів, саморозвитку з точки зору поліпшення якості виконуваних процесів в кожному інноваційному циклі, що сприяє ефективному функціонуванню і безперервному розвитку інноваційної системи в цілому;

4) впливати швидко, точно, без похибок і давати інноваційний ефект.

Відповідність виділеним вимогам повинна перевірятися в кожному інноваційному циклі, оскільки інноваційна система володіє високою рухливістю, зміною ключових властивостей і характеристик. Помилково виділені інноваційні елементи можуть не повністю відповідати принципам піконауки, що призведе до некоректних висновків за результатами дослідження інноваційної системи.

На закінчення можна відзначити, що для забезпечення ефективного стратегічного інноваційного розвитку з урахуванням пікопідходу необхідно:

– комплексне забезпечення функціонування інноваційної системи, в т. ч. ресурсне, інформаційне, технічне, фінансове;

– розгляд і застосування різних підходів до управління інноваційними системами, в т. ч. функціонального, процесного, системного, ситуаційного;

– розвиток інноваційних систем розглядати з позиції стратегії і тактики управління інноваційними процесами, тобто потрібно диференціювати застосування пікопідхода до систем в поточній діяльності і на перспективу;

– необхідно представити принципи, форми і методи інноваційного розвитку і побудови інноваційних систем різного рівня;

– опис моделі управління інноваційною системою як комплексу простих моделей, що описують окремі аспекти роботи інноваційної системи, і представити їх взаємовплив; при цьому особливе значення має приділятися обміну інформацією та дотримання принципів піконауки.